

moaște se păstrează în catedrala din Tesalonic (Grecia).

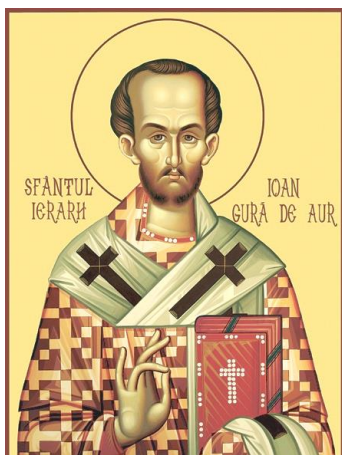
Tot mitropolitul Grigorie al II-lea a tipărit cu cheltuiala proprie, în 1779, slujba Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, alcătuită din îndemnul său de mitropolitul Filaret al Mirelor, viitorul mitropolit al Ungrovlahiei Filaret al II-lea (1792-1793). În 1786, mitropolitul Grigorie al II-lea a făcut pentru moaștele Sfântului o raclă de lemn, îmbrăcată pe alocurea cu tablă de argint.

Sfântul Cuvios Dimitrie a fost proclamat ocrotitorul spiritual al Catedralei și al orașului București de către mitropolitul Filaret al II-lea (1792-1793), cum ne spune Melchisedec Ștefanescu, episcopul Romanului, într-un studiu consacrat vieții acestui mitropolit, care n-a făcut decât să confirme marea evlavie a bucureștenilor pentru acest Cuvios Părinte împământenit la noi.

De atunci și până astăzi popularitatea Sfântului Cuvios Dimitrie n-a scăzut cu nimic. Și astăzi, ca și acum două sute de ani, nu numai bucureștenii urcă zilnic și în număr mare Dealul Patriarhiei ca să se închine cu evlavie la sfintele sale moaște, dar și mulți credincioși din toată țara.

(Colina Bucuriei, vol. I Catedrala Patriarhală, Ed. Cuvântul Vieții, București)

De ce există demonii ?

Sf. Ioan Gură de Aur,
icoană

Dumnezeu l-a lăsat să existe ca să te facă pe tine mai puternic, ca să te arăți un luptător mai strălucit și luptele tale să fie și mai pline de vrednicie.

De te întreabă cineva de ce l-a lăsat Dumnezeu pe diavol (pe pământ), așa să-i răspunzi: că pe cei treji și veghetori nu numai că nu i-a vătămat vreodată, ba chiar le-a fost de folos, nu voind el, desigur, fiindcă e viclean, ci datorită curajului lor, pentru că s-au folosit cum trebuie de viclenia lui. Și asupra lui Iov s-a năpustit, dar nu ca să-l facă mai plin de slavă, ci ca să-l biruie. E viclean, fiindcă viclene îi sunt planurile și voia. Deloc nu l-a vătămat pe dreptul Iov, ba, dimpotrivă, lupta i-a fost de folos, precum am arătat mai înainte. Diavolul și-a arătat viclenia, iar dreptul și-a arătat bărbăția și vrednicia.

Pe mulți, vei spune, îi biruie, îi biruie, desigur, dar numai din pricina propriei lor slăbiciuni și nu prin puterea sa.

Dacă nu era el, spune, multe rele nu s-ar fi întâmplat. Dar atunci, și osânda ar fi fost neiertătoare. Pentru că acum, iubite, pedepsele sunt mai ușoare. Dacă noi înșine am fi răspunzători pentru faptele noastre rele, atunci pedeapsa ne-ar fi cu neputință de suportat.

Spune-mi, dacă Adam singur, fără sfatul uneltitorului, ar fi căzut în păcat, cine l-ar fi scăpat de osânda veșnică ?

Dar, n-ar fi păcătuît, spune.

De unde această concluzie?

Adam era lipsit de voință, nepăsător, gata de orice nesocotință și pregătit să primească un asemenea sfat, că oricum ar fi căzut și fără îndemn. Ce diavol i-a împins pe frații lui Iosif la omor?

Dacă priveghem, diavolul se face pricină de urcuș duhovnicesc. Dacă suntem mereu cu luare-aminte și atenți, iubitorilor, diavolul ne și ajută să sporim duhovnicește. Cu ce l-au vătămat pe Iov atâtea șirete uneltiri cu care s-a ostenit să-l piardă? Nu spune, te rog, că pe Iov l-au vătămat, căci numai un duh slab se vătăma. Dar unul ca acesta se smintește și dacă nu există diavol. Totuși, spune Scriptura, mai tare se vătăma prin lucrarea aceluia. Dar și pedeapsa-i este mai ușoară când păcătuiește îndemnat de diavol, pentru că pedepsele nu sunt aceleași pentru toate păcatele.